

Список використаних джерел:

1. Воробей В. Нефінансова звітність: інструмент соціально відповідального бізнесу [Електронний ресурс] / В. Воробей, І. Журовська. — 84 с. — Режим доступу : <http://www.svb.org.ua/publications/csrreporting>
2. Жураковська І.В. Відображення складових інтелектуального капіталу у звітності підприємств України / І. В.Жураковська // Облік і фінанси. - 2014. - № 1. - С. 13-19. —
Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Oif_apk_2014_1_4

Рєпіна І.М.

*д.е.н., професор кафедри економіки підприємств
ЗВО «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

Якушева Н.В.

магістрант

Соціальне підприємництво як інноваційний інструмент у вирішенні питань суспільного розвитку

В наш час в Україні набуває популярності і заслуговує на велику увагу новий напрям бізнесу - соціальне підприємництво. Актуальність дослідження цієї теми полягає у вирішенні соціальних проблем таких як бідність, підтримка незахищених верств суспільства, нерівномірний розподіл капіталу та ін. Соціальне підприємництво - підприємницька діяльність спрямована на інновативну, суттєву зміну у суспільстві [1]. Соціальне підприємство - це бізнес, метою якого є вирішення соціальних проблем. Прибутки соціального підприємства спрямовуються головним чином на розвиток бізнесу [2]. Отже, можна узагальнити, що соціальне підприємництво - це благодійна допомога з метою отримання прибутку для себе і суспільства. Ці підприємства можуть одночасно створювати соціальну цінність та бути прибутковими. Вони значно

знижують навантаження на бюджет держави у вирішенні суспільних проблем. У соціальному підприємництві використовуються методи венчурного бізнесу для розробки, фінансування і введення в дію інноваційних рішень для вирішення соціальних, культурних та екологічних проблем. На відміну від традиційного бізнесу, де успіх своєї роботи підприємці оцінюють прибутком, соціальний підприємець свій успіх оцінює "соціальною віддачею". Його ідея повинна змінити суспільство в цілому. Соціальні підприємці для своїх проєктів можуть отримати кошти, заключивши контракти з державою, отримуючи гранти і збираючи пожертвування. Соціальні підприємства повинні мати свою нішу в економіці та дієвий механізм суспільних змін.

У процесі реалізації соціально важливих потреб головне і визначальне місце посідають соціальні інновації. Інновації в соціальному підприємництві виступають як головний інструмент поліпшення якості життя суспільства. Інноватор ставить за мету вирішення багатьох проблем у суспільстві. Цим відрізняються інновації у соціальному підприємництві від бізнес - інновацій. Інновації створюються на основі тих ресурсів, які вже має підприємець, особливо, людських. Прикладами інновацій можуть бути такі процеси: розробка методів і технологій до джерел відкритого доступу, створення і поліпшення технологій у дистанційному навчанні, розробка забезпечення переробки пластикових відходів та ін.

Створення інновації повинно складатися з таких етапів: визначення потреби в інновації; виникнення та впровадження ідеї; випробовування інновації на практиці; підтримання інновації; поширення інновації; зміна в системі.

Слід зазначити, що питання використання інноваційного підприємництва у якості інструменту забезпечення соціальної інклюзії має як своїх прихильників так і противників. Деякі дослідження вказують на те, що технологічні нововведення на які націлено інноваційне підприємництво можуть посилювати соціальну нерівність (роботи зменшують заробітну плату людей або навіть забирають у них робочі місця) [3]. Держава при інвестуванні соціальних

інновацій має розраховувати на людські ресурси. Підприємницькі установи повинні створити місця для вільної роботи інвалідів, людей, які з певних причин не можуть знайти роботу, підтримати малозабезпечені сім'ї. Нажаль, держава не підтримує такі підприємства фінансово.

Соціальні підприємства відіграють важливу роль у створенні робочих місць і розвитку економіки. Для сучасної України це є важливим пріоритетом. Розглянемо досвід закордонних соціальних підприємців. Напрямок соціального підприємництва добре розвинений у Європі та США. Приклади закордонного бізнесу цікаві і для України. За кордоном соціальне підприємництво - це можливість працювати на користь суспільства та з користю для себе [4].

У Німеччині соціальні підприємства допомагають незахищеним верствам населення: біженцям, мігрантам, безробітній молоді, інвалідам. Соціальне підприємство "Кірон" допомагає біженцям здобути освіту дистанційно. Програма CodeDoorg допомагає мігрантам здобути навички програмування на подарованих або пожертвованих ноутбуках. У Великобританії веломайстерня Peloton Liverpool реставрує старі велосипеди. Ремонтом займаються люди, які борються з алкогольною залежністю. Соціальне підприємство SolarAid допомагає забезпечити доступ до сонячного освітлення громадам Африки. Компанія постачає лампи на сонячних батареях, які дешевші порівняно з вартістю гасу, який шкідливий для здоров'я. У Бразилії InstitutodeDesenvolvimentoSustentavelMamiraua створив проект "Сонячні машини з виготовлення льоду". Він вирішує проблеми рибалок, які не мають достатньо льоду, щоб заморозити пійману рибу. В Індії власниця компанії Conserve створила процес переробки пластикових відходів, з яких виготовляє парасольки, сумки, плащі. Засновниця компанії TenThousandVillages почала продавати вироби майстрів з Пуерто Ріко на капоті свого автомобіля, таким чином, підтримуючи покращення матеріального стану жінок - майстринь.

В Україні соціальне підприємництво розвивається завдяки зусиллям окремих ентузіастів. Ключем до успіху розвитку соціального підприємництва в

нашій державі є вироблення національної стратегії розвитку. Це можна досягти завдяки спільним зусиллям підприємців, громадських організацій та держави.

Список використаних джерел:

1. Вікіпедія [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: <https://uk.m.wikipedia.org>.
2. Про соціальне підприємництво [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: www.socialbusiness.in.ua/baza-znan/biblioteka-sotsialnoho-pidpriyemtsia/81-pro-sotsialne-pidpriemnytstvo.
3. Kuratko F. Donald Entrepreneurship: a contemporary approach. – 3th ed. / Kuratko F. Donald, Hodgetts M. Richard. – The Dryden Press, 1995. – P. 735.
4. Мій бізнес. Бізнес - публікації. Ідеї для бізнесу. Соціальне підприємництво [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: <https://msb.aval.ua/news/?id=26158>.

Савельчук І.Б.

канд. пед. наук,

доцент кафедри теорії та технології соціальної роботи

Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова

Використання технологій зеленої соціальної роботи як механізму забезпечення сталого розвитку громади

Трансформація теорії та сучасних технологій соціальної роботи – вирішальний чинник соціального зростання, який припускає формування нової моделі соціальної роботи. Проблеми та виклики сучасного розвитку суспільства вимагають від соціальних працівників всебічного врахування не тільки соціальних аспектів їх діяльності, але й економічних та екологічних перспектив, що відповідають концепції сталого розвитку. Цілі Сталого Розвитку повинні бути орієнтирами соціальної згуртованості суспільства щодо забезпечення інтеграції зусиль економічного зростання, соціальної підтримки